

Květen 2024: Za obrácení majitelů a pracovníků klinik „asistované reprodukce“

Červen 2024: Za „nadbytečné“ děti vzniklé na klinikách „asistované reprodukce“

Chvála Kristu, bratři a sestry!

V posledním dopise jsem psal o statečnosti. Jestliže v dnešní společnosti, a někdy dokonce i v Církvi, potřebujeme statečnost pro jasné ne potratům a eutanazii, ještě víc je jí potřeba tváří tvář „reprodukčnímu průmyslu“. Říct někomu „nezabíjej!“ je snazší, než říct bezdětné „dítě je dar, ne právo“. Touha být matkou, otcem je člověku dána samotným Stvořitelem. Z různých důvodů ale nemusí dojít k jejímu naplnění. Pokud jsou příčinou zdravotní překážky, je možné využít lékařské vědy. Ale hranice, kam až můžeme jít, je jasně daná. Nepředstírejme a nepapouškujme, jak je to vše složité, nejednoznačné, jak žijeme v jiné době... Písmo a Tradice Církve hovoří jasně. Dítě nemá být počato mimo intimní spojení rodičů. Je děsivé splnit si svůj sen, „nechat si vyrobit“ jedno dvě děti – a co ty další, které při tomto procesu vzniknou? Otázka vpravdě nerudovská „Kam s nimi?“ Někdo dělá, jako by nebyly, někdo krčí rameny, někdo se začne hroutit, když mu dojde zvrácenost a bezvýchodnost toho všeho. Po celém světě jsou obrovské počty zmrazených lidských bytostí, které nakonec budou zmařeny. A za tím nebo nad tím vším se klene lidský egoismus a velký business.

Ve chvílích, kdy po něčem hodně toužíme, dochází k tzv. regresi, jako na skluzavce sjíždíme ze svého věku do věku mnohem mladšího. A domáháme se svého přání, své hračky. Říká se, že jedním ze zdrojů očištcového utrpení bude poznání, co všechno pro nás Pán připravil a co my jsme odmítli nebo zkazili. Přitom by mnohdy stačilo tak málo – trocha času na zamyšlení, jak se věci ve skutečnosti mají, a trocha času pustit ke slovu Pána. I skrze to, co říká Církev. Ne nadarmo ji nazýváme Matkou a Učitelkou.

Přeji a vyprošuji hojnost darů Ducha Svatého!

Jiří Korda, kněz Kristův
modlitbyzanejmensi@hnutiprozivot.cz
tel.: 725 797 561

